పాఠం

పూర్వకాలంలో పాఠం చెప్పటం అంటే పుస్తకం తెరవటం, పాఠం చదవటం, అపళంగా చెప్పేయటం ఏవో అర్థాలూ తాత్పర్యాలూనూ! అదేమంత కష్టమైన పని కాదు!

ఈరోజుల్లో నవీన పద్ధతుల ననుసరించి పాఠం చెప్పటం ఒక కళాసృష్టి. నేర్పుతో కూడినపని ఇది.

కాఫీని గురించిన పాఠం చెప్పవలసివస్తే కాఫీ పొడుము, అది తయారయ్యే విధమూ. దాని రంగూ, రుచీ. ఈ విషయాలను గురించి పాఠం చెప్పాలె.

కాఫీని గురించి కుర్రవాడికి ఇదివరకే కాస్తో, కూస్తో తెలిసి ఉంటుంది.

కాఫీ అనే మాట కుర్రవాడు ఇదివరకే వినివుంటాడు. దాని రంగును రుచినిగురించి కొన్ని విషయాలు వాడిబుర్రలో దాక్కొని ఉండవచ్చు.

బడి పంతులు ఏమిచెయ్యాలా అంటే ముందు, కాఫీ అనే అయిడియా వాడిమనస్సుకు తట్టేలాగున చెయ్యాలె. ఆ భావం కుర్రవాడి మనస్సులో అడుగున ఎక్కడో పడిఉంటుంది. ఎల్లాగో గాలంవేసి ప్రశ్నల మూలాన్నే దాన్ని పైకి లాగాలె.

కాఫీ అనే భావం బైట పడ్డా అది మరికొన్ని ఇతర భావాలతో కూడా బైటికివస్తుంది. నీటి అడుగునుంచి దేవి, ఒక ముత్యపుచిప్పను పైకి తీస్తే దాంతోపాటు ఏవో నాచు నత్తగుల్లలు, ఆవస్తువును పెనవేసుకొనిఉన్నవికూడా వస్తవి. వాటి సాంగత్యాన్నుంచి ముత్యపుచిప్పను తొలగించి ముత్యాన్ని గ్రహిస్తాము.

అల్లాగ, కుర్రవాడి మనస్సులోనుంచి కాఫీ అనే భావాన్ని పైకి లాగినప్పుడు. ఆభావం టీ. కోకో మొదలైన వాటికి సంబంధించిన విషయాలతో పెనవేసుకొని ఉంటుంది. అందుకని నేర్పుగల ఉపాధ్యాయుడు ఏమిచేస్తాడూ అంటే, రకరకాల మొదలైన సాక్ష్య ప్రమాణాలచేత వాడి మనస్సులో, కాఫీతోపాటు ఇంకచుట్టుకొని ఉన్న ఇతరభావాలను, వేటికి అవి ప్రత్యేకంగా విడదీసి, కాఫీకి గల ప్రత్యేక లక్షణాలను చెప్పి కాఫీయొక్క స్వరూపతత్వం నిర్ణయం చేస్తాడు.

అప్పుడు, కాఫీ యొక్క సత్య స్వరూపం, నాను, నీను, డిప్ప మొదలైన బాహ్య దేహాలనుండి విడివడిన ముత్యం లాగ, మాయనుండి విముక్తిపొందిన ఆత్మలాగ, వాడిలో ప్రకాశిస్తుంది.

అనుభవంగల ఉపాధ్యాయుడు, కుర్రవాళ్ళతో ఇవ్వాళ మీకు కాఫీని గురించి పాఠంచెబుతాను అని అనడు. అన కూడదు.

ప్రశ్నలు వేయాలె. ఆ ప్రశ్నలకు జబాబుగా కుర్ర వాడి నోటివెంట కాఫీ అని రావాలె. వెంటనే టీచరు, ఆ మాటను పట్టుకొని బోర్డుమీద వ్రాసి కుర్రవాడికి చెప్పాలె అదుగో ఆకాఫీని గురించే మీకు పాఠం చెబుతానురో అబ్బాయీ అని.

అయితే ఆమాట ఆ కుర్రవాడి నోటివెంట దానంతట అది రావాలేగాని టీచరు నందియ్యకూడదు. కుర్రవాడి

మేధాశక్తిని, భావనాశక్తిని, సూదిలో పొడిచి అట్లు పొడిచి వాడికి ఆమాట తోచేలాగున చెయ్యాలె.

అది ఎట్లాగూ అనవచ్చు. "నీవు ప్రొద్దునా ఏమి తాగుతావు?" అని అడిగితే, కుర్రవాడు "కాఫీ అంటాడు— ఇల్లాగ కాఫీ అనేమాట వాడిచేత అనిపించామా. అప్పుడు కాఫీని గురించి వాడికి ఇదివరకే తెలిసిఉన్న విషయాలను చెప్పగల ప్రశ్నలచే రాబట్టి ఆ తరువాత ఎక్కువ విజ్ఞానాన్ని ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. అదీ అసలు పద్ధతి.

కాఫీ అని ముందు కుర్రవాడిచేత అనిపించటానికి అనేక రకాల ప్రశ్నలు వేయవచ్చు. టీచరుయొక్క తెలివి తేటలను బట్టి ప్రశ్నలు వేయబడుతూ ఉంటై.

ఆరోజున పరిశోధికారి ముందు, నా నేర్పునంతా వినియోగించి, పాఠం చెప్పాలని సంకల్పించుకొని క్లాసును ఈ ప్రశ్న అడిగాను. "నీవు ప్రొద్దునే ఏమి తాగుతావు?" ఇల్లా అడిగి ఇన్‌స్పెక్టరు వంక చూచి నవ్వాను. ఆ నవ్వులో కొంత అర్థంఉంది. ఆ అర్థాన్ని ఆయన కూడా గ్రహించి, తిరిగినవ్వి, తలఊపాడు.

ఒక కుర్రవాడు లేచి, "ఏమీ తాగనండి"అన్నాడు— పక్కవాణ్ణి అడిగాను. వాడు "నేను చద్దెన్నం తింటానండి" అన్నాడు.

ఏమిట్రా ఇల్లాగ జబాబులు ఇస్తున్నారూ అనుకొని, ఈ ఇద్దరూ బీదకుటుంబాలకు చెందినవాళ్ళు అయిఉంటారని నిశ్చయించి, వెనక బెంచీలో సిల్కుషర్టు తొడుక్కొని తళ తళలాడే బంగారపు గుండీలు పెట్టుకొన్న కుర్రవాడివేపు వేలు

చూశాను. ఆ అబ్బాయి లేచి వినయంగా నే జవాబు చెప్పాడు. "నేను ప్రొద్దునే ఒకగ్లాసు పాలు తాగుతానండీ" అని. వాడిప్రక్కనున్న కుర్రవాడు నేను అడక్కుండానే చెప్పాడు "నేను జావతాగుతానండీ" అని ఒకడు అడక్కుండా ఎప్పుడు చెప్పాడో, అప్పుడు మిలిగిన వాళ్ళల్లో ఒకడు నేను కోకో పుచ్చుకొంటానని. ఇంకొకడు మాఅమ్మ నాకు ఓవల్ టిన్ ఇస్తుందండీ అని గబగబ అనేశారు. కానీ ఒక్కడినోటి వెంట అయినా కాఫీ అనేమాట రాలేదు.

ఇంకా నాకు ఆశపోలేదు. ఎవరైనా నేను ఆశించిన జవాబు చెప్పకపోతారా అని. అందుకని "ఇంకేమైనా తాగ వచ్చా?" అని మళ్ళీ అడిగాను మిగిలిన కుర్రవాళ్ళల్లో ఒక డిని. వాడు కొంచెము ఆలోచించి "గంజితాగవచ్చునండి" అన్నాడు. అప్పటికి నిరుత్సాహపడక మరో కుర్రవాడి వంక వేలుచూపాను. వాడు అట్టేసేపు ఆలోచింపకుండానే "తర వాణి తాగుతారండి కొందరు" అనేశాడు.

ఇన్‌స్పెక్టరు చాలా జాగ్రత్తగా, ఉత్సాహంతో చూస్తున్నాడు. నా కృషికి ఎల్లాంటి ఫలితం వస్తుందోనని నేను అవలంబించినపద్ధతి సరియైనదేనని ఆయనకు తెలుసు కాబట్టి ఆయన ఏమీ మాట్లాడక ఊరుకొన్నాడు.

ప్రొద్దున్న ఏమితాగుతారూ అన్న ప్రశ్నవల్ల, కాఫీ అనేమాట రాబట్టలేకపోయినాను. కాని అప్పటికీ నేనునిరు త్సాహపడలేదు. ఇంకోరకంప్రశ్నవల్లసాధిద్దామనుకొన్నాను.

"హోటల్లో ఏమి అమ్ముతారూ?" అన్న ప్రశ్నవేస్తే "కాఫీ" అని అనక ఏంజేస్తాడూ కుర్రవాడు!! సరే. అడిగి

సగాద్దామని ఆ ప్రశ్న వేశాను. లడ్డూ అని ఒకరూ, మైసూరు పాకం అని ఒకరూ, చెప్పారు. వడ, కారంపూస, జాంగ్రి, పకోడీ, అని ఏవేవో చెప్పారు. కాని కాఫీ అన్నమాట ఒక్కడి నోటివెంటా రాలేదు.

ప్రాణం విసిగింది. 'ఏహోటల్ లోనరాం, ఇవన్నీ అమ్మేదీ?' అని అడిగితేనైనా చెప్తరా, కాఫీ హోటల్ లో నని, ఆశపడి, చివరకు ఆ ప్రశ్న కూడా అడిగాను.

శంకరయ్యా హోటల్లోనండి, పుంజప్ప హోటల్లోనండి, సుబ్బయ్యా హోటల్లోనండి, అని రకరకాల జవాబులు వచ్చినవిగాని ఒక్కడూ నోరు జారిఅయినా అనలేదు కాఫీ హోటల్ అని.

కుర్రవాళ్ళంతా మాస్టరును తిప్పలు పెడదామని కట్టుగట్టి, ఒక్క మాటమీద ఉన్నారా అని తోచింది. ఇన్ స్పెక్టరు కూడా నవ్వుకొంటున్నాడు. నేను అవలంబించిన మెథడ్ ఫెయిల్ అయితే నా అసమర్థతవల్ల ఫెయిల్ అయింది అంటారు గాని మెథడ్ లో లోప ఉందని ఎవ్వరూ అనరు. ఏదో చెయ్యాలె, కావలసినజవాబు రాబట్టాలె.

క్లాసువంక చూశాను, చిన్నవయస్సులోఉండి, మాస్టరు అంటే భయం ఇంకా వదలని అమాయకుడైన కుర్ర వాడు ఎవరైనా కనపడతాడని ఆశతో. నా అదృష్టవశాత్తు ఒకడు వెనక బెంచీలో కూర్చున్నాడు.

వాడిని పట్టుకోవలెనని నిశ్చయించుకొన్నాను. 'లడ్డూ మొదలైన వస్తువులు అమ్మేచోటును ఏమంటారు? నీవు చెప్పు?' అని అడిగాను. ఇన్ స్పెక్టరు చూడకుండా, వాణ్ణిఉరిమిచూస్తూ,

నాకంటివెరుపుచూచి వాడు కాస్త భయపడక పోలేదు. బిక్కముఖంకూడా పెట్టాడు. ఆ హూడల్‌లో వాడు కాఫీహోటల్ అండీ అని అంటాడనుకొన్నాను. అనాలిసిందే కాని, వాడికి తోచలేదో ఏమో కర్మం, చటుక్కున మిఠాయి కొట్టండి అని ఊరుకున్నాడు.

"అది సరే. బాగా నేసింది. అల్లాంటి వస్తువులుఇంకా ఎక్కడఅమ్ముతారు? చెప్పు" అని భయంకరంగా గర్జించాను.

ఎట్లాగయినా కుర్రవాడు భయపడిపోయి, ఏమీ మాట్లాడకుండా నుంచున్నాడు. ఆస్థితి నేను గ్రహించగలగటంవల్ల బ్రతికిపోయినాను. గ్రహించి వాడిదగ్గరకువెళ్ళి, వాడిభయం తీరేటట్లు వీపుమీద గట్టిగా చరిచి 'భయంలేదు. చెప్పు' అన్నాను.

వాడు అప్పటికీ మాట్లాడలేదు. కుర్రవాళ్ళంతా కలిసి అనుకొన్నారో ఏమో. ఒక్క మాటమీద ఉండాలనీ, ఏమైనాసరే చెప్పకూడదనీ! అంతే అయిఉంటుంది.

పాఠం పాడై పోయేటట్లుంది. పోతుందికూడా, వాడైనా చెప్పకపోతే నాకు కావలసిన జబాబు. వాడికి జబాబు తెలుసు. కాని చెప్పకపోవటానికి కారణం పెంకెతనం. అది కాస్త వదలకొట్టాలె. ఇన్‌స్పెక్టరుముందు చెయ్యిచేసుకోంటానికి వీలులేదు.

నేను వాడిదగ్గరకువెళ్ళి పళ్ళు బిగబట్టి ఉరిమిచూచి, భయపెట్టి 'చెప్పు, లేకపోతే చంపేస్తాను' అన్నట్లుచూశాను.

వాడు అల్లరిలో ఆరితేరినవాడు కాబట్టి సరిపోయింది. ఆ కుర్రవాడు కాఫీహోటల్ అని గబుక్కున అనేశాడు.

నేనూ సంతోషించి బ్రతికానురో బాబూ అనుకొని ఆ బోర్డుపైన వ్రాయటానికి ఇవతలకు వచ్చేశాను.

ఇంత కష్టపడి, ఇంత నేర్పుతో నేను కావలసిన జవాబు రాబట్టినందులకు మా అధికారికూడా సంతోషించినట్లు కనబడ్డాడు. ఒక్క చిరునవ్వుతో నన్ను అభినందించాడు.

ఆయన అంతటితో ఊరుకొంటే ఎంతో బాగుండేది. ఊరుకోక ఆయన "ఎల్లాగైతేనేం కుర్రవాడిచేత చెప్పించారండీ" అని నాతో అని క్లాసువంక తిరిగి లడ్డూ మొదలైన వస్తువులు ఎక్కడ అమ్ముతారూ అని అడిగితే ఒక్కరికీ తోచలేదురా? పాపం వీడి ఒక్కడికి తోచింది చివరకు" అన్నాడు.

ఆకుర్రవాడు బిక్కముఖంపెట్టి "నాకూ తోచలేదండీ, మాస్టారు పళ్ళబిగబట్టి కోప్పడుతూ కాఫీహోటల్ అనమని రహస్యంగా చెప్పారండీ" అన్నాడు వెధవ!

ఇంతలో గంటకొట్టారు. ఇన్‌స్పెక్టరు నవ్వుకొంటూ వెళ్ళిపోయినారు.

.